

ται ἐκεῖ μᾶλλον ἐκ τοῦ ἄκρου ἀκάμπτου τοῦ ἀποκρήμνου ἢ ἐκ τῆς ἐπενεργείας τῆς θερμότητος· αἱ χιόνες πίπτουσι συνήθως ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ ὄρους ἐπὶ πρηνοῦς κειμένου 600 ἢ 700 μέτρα κάτωθεν καὶ σχηματίζουσι σωρὸν πάγου ἀρκετὰ συμπαγῆ ὅπως δυνήθῃ νὰ ἀντιστῇ εἰς τὴν ἐπενέργειαν τῆς θερμότητος εἰς τὴν ἢ θέσις αὐτῆ τὸν ἐκθέτει.

Πρὸς βορρᾶν ὑψοῦνται τὰ ἀρχέγονα ὄρη ἅτινα ἐπιμαρτυροῦσι τὴν ἠλικίαν τῆς ἀλύσειως. Αἱ δὲξεῖαι καὶ πλήρεις ρωγμῶν κορυφαὶ αὐτῶν ἐνοῦνται· στενωῶς καὶ σχηματίζουσι στεφάνην πάχους ἐγκαρσίως πλέον τῶν 4 μυριαμέτρων, καὶ τῶν ἢ ἀνύψωσις ἐπιπροσθεῖ ὀλοτελῶς τῆς ὕψους τῶν πεδίων τῆς Γαλλίας. Τοιαύτη εἶναι πρὸς τὸ μέρος τοῦτο ἡ ἀνεπαίσθητος προχώρησις τῶν χαμηλωμάτων, ὥστε ἡ εὐρεία αὕτη σειρά σύγκειται ἐξ ἑπτὰ ἢ ὀκτῶ σειρῶν ὕψους βαθμιαίως ταπεινουμένου καὶ ἡ κορυφὴ τοῦ Midi de Bagnères ἣτις εὐρίσκεται εἰς τὸ τελευταῖον ὄρατὸν σημεῖον εἶναι ἔτι 500 μέτρα κάτω τοῦ Mont-Perdu.

Πρὸς νότον τὸ θέαμα διαφέρει· τὰ πάντα ταπεινοῦνται αἰφνης καὶ ἐξ ὄλων τῶν μερῶν, εἶναι βάρυθρον 1000 ἕως 1100 μέτρων οὗ τὸ βάθος εἶναι ἡ κορυφὴ τῶν ὑψηλοτέρων ὄρεων τοῦ μέρους τούτου τῆς Ἰσπανίας. Οὐδεμίαν δὲ τῶν τελευταίων τούτων κορυφῶν ὑπερβαίνει τὸ ὕψος τῶν 2500 μέτρων· αἱ κορυφαὶ αὗται ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀλλάσσουσιν εἰς λόφους χαμηλοὺς καὶ στρογγύλους πέραν τῶν ὁποίων ἐκτείνεται ἡ ἀπέραντος σκηνογραφία τῶν πεδιάδων τῆς Ἀραγωνίας.

IX

Ποιήσαντες ἀνωτέρω τὴν περιγραφὴν τῶν Πυρηναίων, περιγραφὴν ἀτελεῆ μὲν ἀλλὰ δυναμένην νὰ δώσῃ μικράν τινα ἰδέαν τῶν καλλωνῶν αὐτῶν ἐρχόμεθα τώρα νὰ ἐξετάσωμεν σπουδαιότατόν τι ζήτημα, ὅπερ ἀπησχόλησε πάντοτε τοὺς σοφοὺς· ἐννοοῦμεν τὸν σχηματισμὸν τῶν Πυρηναίων.

Ἡ Γεωλογία εἶναι εὐγενῆς ἐπιστήμη· ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου αἱ θεωρίαι εἰσι ζωηρότεραι· οἱ συλλογισμοὶ τῶν βιβλίων ἀναγεννῶσι τὴν ἱστορίαν τῶν ὄραίων, καὶ τὸ παρελθὸν φαίνεται ἔτι μεγαλοπροπέστερον τοῦ παρόντος· ἡ γῶρα αὕτη ἦτο θάλασσα κατ' ἀρχὰς μὲν ζε-